

שירים ויסלבה שימבורסקה תרגום מפולנית: רפי ויינרט

אל שירי שלי

במקרה הכי טוב,
שירי שלי, יקראו אותך בתשומת לב,
יפרשו ויזכרו.

במקרה הגרוע
רק יקראו.

אפשרות שלישית –
אמנם תכתב
אבל כעבר רגע תשלך לפח.

עומדת בפניך עוד אפשרות, רביעית –
תעלם לא־כתוב,
מגרגר לעצמך דבר־מה בשביעות רצון.

מתוך הזיכרונות

פטפטנו לנו
ופתאום השתתקנו.
אל המרפסת נכנסה נערה,
איזו יפהפיה,
יפה מדי לשלנות שהותנו כאן.

בשיה העיפה מבט מבהל בבעלה.
כריסטינה הניחה מוכנית את כף ידה
על כף ידו של זבישק.
אני חשבת: אצלצל אליה,
בינתיים – אמר – עוד אל תבוא,
צפויים כמה ימים של גשם.
רק אגנישקה, אלמנה,
קדמה את פני היפהפיה בחיוד.

מחשבות שפוקדות אותי ברחובות סואנים

פנים.
מיליארדי פנים על פני האדמה.
וכל אחד נבדל, כך נדמה,
מאלה שהיו ושיהיו.
אבל הטבע – לך תבין –
אולי משום שענף מעבודה בלתי פוסקת
חוזר על רעיונות קודמים
ומעניק לנו פנים
שנלכשו בעבר.

אולי חולפים על פניך ארכימדס בג'ינס,
קתרינה הגדולה בבגדים יד שניה,
אחד מן הפרעונים עם תיק ומשקפים.

אלמנת הסנדלר היחף
מורשה הקטנה,
הרב־אמן ממערת אלטמירה
עם נכדותיו בדרךם לגן חיות,
הונדל המתלחל בדרךכו למוזאון

להתפעם קצת מן היצירות.
איושם חללי־קרבות מלפני מאתים מאות,
מלפני חמש מאות,
מלפני חצי מאה.

מישהו הובל כאן בכרכר זָהב,
מישהו בטרנספורט להשמדה,
מונטסומה, קונפוצ'יוס, נבוכדנצר,
האומנות שלהם, הכובסות וסמירמיס,
שדוכרת רק אנגלית.

מיליארדי פנים על פני האדמה.
פניך שלך, שלי, של מי –
לעולם לא תדע.

אולי הטבע חיב לשקר,
וכדי להשיג, וכדי להספיק
מתחיל לדוג את מה ששקע
במראת נשיה.